

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPL.140.108.2018.ML

Warszawa, 3 października 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec
komisyjnego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o grach hazardowych
(druk nr 2770).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Sportu
i Turystyki do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

Stanowisko Rządu

do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych (druk 2770)

Komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych przewiduje dodanie do art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165, 650 i 723), zwanej dalej „ustawą o grach hazardowych”, wyrazów „rozwój turystyki społecznej”. Rozszerzy się zatem zakres przedmiotowy zadań, na które można będzie przeznaczać środki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

Rada Ministrów zauważa i docenia potrzebę wspierania aktywności turystycznej i kulturoznawczej wszystkich grup społecznych, w tym w szczególności osób niepełnosprawnych, dzieci i młodzieży, osób starszych oraz rodzin w trudnej sytuacji życiowej i finansowej w ramach tzw. „turystyki społecznej”.

Zgodnie z ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2018 r. poz. 1263), kulturą fizyczną jest: wychowanie fizyczne, rehabilitacja ruchowa i sport. Jednocześnie należy podkreślić, że sportem są wszelkie formy aktywności fizycznej, które przez uczestnictwo doraźne lub zorganizowane wpływają na wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach. Turystyka społeczna opiera się o element czynnego działania, który stanowi formę aktywności fizycznej, również profesjonalnie uprawiane dyscypliny sportowe nieodzownie wiążą się ze sferą turystyczną, przykładowo można tu wskazać coraz bardziej popularne ostatnio biegi na orientację.

Dostępność do otwartej infrastruktury turystycznej w postaci szlaków rowerowych, pieszych czy akwenów wodnych sprzyja rozwojowi wychowania fizycznego w ramach kształcenia i krzewienia aktywności na świeżym powietrzu i w wodzie. Likwidacja barier architektonicznych, społecznych, finansowych w celu szerokiego uczestnictwa społeczeństwa w aktywności fizycznej jest działaniem niezbędnym na rzecz zwiększenia tej dostępności.

Z całą pewnością turystyka społeczna będzie się więc wpisywać zarówno w sport jak i wychowanie fizyczne dzieci i młodzieży, ale również seniorów. Dodatkowo nie można zapominać, iż elementem kultury fizycznej jest rehabilitacja ruchowa, która zajmuje szczególne miejsce wśród osób z niepełnosprawnościami. Prowadzenie działań rehabilitacyjnych ma miejsce w sferze przestrzeni turystycznej. Wiadomo, że najlepsze efekty przynosi rehabilitacja prowadzona w miejscach bogatych w czyste powietrze, zieleni i odpowiednią infrastrukturę. Powyższe idealnie wpisuje się w podejmowanie terapii prowadzonych wobec osób z dysfunkcjami fizycznymi, umożliwiając im szeroki udział w aktywności fizycznej rozwija się turystykę społeczną, otwartą, bez barier. Turystyka społeczna jest zatem szczególnym obszarem aktywności fizycznej jaką jest turystyka aktywna, którą jednoznacznie można zakwalifikować jako kulturę fizyczną, w każdym jej wymiarze (tzn. jako sport, wychowanie fizyczne i rehabilitacja ruchowa). Na niewątpliwy związek turystyki z kulturą fizyczną wskazywał między innymi W. Osiński, który twierdzi, że turystyka jest tym bardziej

wartościowa dla kultury fizycznej, im mniej pozbawiona jest elementów autentycznego wysiłku fizycznego, im więcej w niej zabiegów służących trosce o zdrowie fizyczne, psychiczne i społeczne. Uczestnictwo w turystyce służyć winno fizycznej aktywizacji, pobudzać rozwój funkcjonalny i morfologiczny, dawać okazję do prawdziwej regeneracji sił i wcześniejszego przeciążenia pracą oraz przebiegać w atmosferze szacunku dla zdrowia i kondycji fizycznej.¹ Podsumowując, należy wskazać, że powyżej proponowane rozwiązania powinny pozwolić na klarowne, faktyczne i trwałe zapewnienie realizacji zadań zorientowanych na rozwój turystyki społecznej w Polsce.

1. Zgodnie z opiniowanym projektem ustawy wysokość środków przeznaczanych na turystykę społeczną byłaby określana co roku w ustawie budżetowej, poprzez szczegółowe określenie wszystkich środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej na dany rok budżetowy. Jednakże należy zwrócić uwagę, iż w ten sposób przedmiotowy projekt Komisji pomija istniejący obecnie podział wydatków, odpowiadający dwóm różnym działom administracji rządowej tj. działu – kultura fizyczna oraz działu – turystyka. Przy tak istniejącym podziale wydatków budżetowych, projekt wskazuje na umiejscawianie w budżecie środków przeznaczonych na wsparcie turystyki społecznej po stronie działu „kultura fizyczna”. Należy wskazać, że to przyporządkowanie zjawiska turystyki społecznej do działu „kultura fizyczna”, powinno zostać precyzyjnie określone w przygotowywanym projekcie, dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych.

Zasadne wydaje się zatem dookreślenie proponowanego przepisu w następujący sposób: „rozwój turystyki społecznej sprzyjającej aktywności fizycznej społeczeństwa”. Doprecyzowanie regulacji pozostaje w zgodności z uzasadnieniem załączonym do projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz pozwoli, by nowe zadanie FRKF korespondowało z działem 926 Kultura fizyczna, do którego klasyfikowane są środki FRKF.

Ponadto należy zauważyć, że projektowana ustawa, rozszerzając zakres zadań finansowanych z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, dotyczy spraw zarówno z obszaru działu administracji rządowej turystyka, jak i z działu kultura fizyczna. W związku z tym Rada Ministrów proponuje wprowadzenie zmian także w art. 86 ust. 6 ustawy o grach hazardowych poprzez dodanie do ministrów podpisujących rozporządzenie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej, również ministra właściwego do spraw turystyki. Jest to podobna technika legislacyjna jak zastosowana w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1492), która uzupełniła katalog celów, na które przeznaczają się środki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej o zadania określone w przepisach o zdrowiu publicznym w zakresie aktywności fizycznej.

2. W odniesieniu do propozycji wejścia w życie zmiany ustawy o grach hazardowych od 1 stycznia 2019 r. należy zwrócić uwagę, że termin wejścia w życie projektowanej zmiany ustawy powinien być dostosowany do terminarza prac nad projektem ustawy budżetowej na rok 2019, tak aby umożliwiał wprowadzenie odpowiednich korekt planu finansowego Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej na 2019 r., mając na względzie, iż stosownie do art. 141 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2077 oraz

^{1 1} W. Osiński, Teoria wychowania fizycznego, Wyd. Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu, Poznań 2013, str. 97-98 [w]: Poczta J. i Malchrowicz-Moško E, Miejsce turystyki sportowej w kulturze fizycznej, Prace Naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, Kultura Fizyczna 2016, t. XV, nr 2, s. 125–139.

z 2018 r. poz. 62, 1000 i 1366) Rada Ministrów uchwala projekt ustawy budżetowej i wraz z uzasadnieniem przedkłada go Sejmowi w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego rok budżetowy. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie szczegółowego sposobu, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 1154), projekt planu finansowego FRKF na 2019 r. został przekazany do Ministerstwa Finansów z uwzględnieniem zadań już określonych w ustawie o grach hazardowych i nie przewiduje środków na nowy cel.

W projekcie planu finansowego FRKF na 2019 r. łączne przychody FRKF prognozowane są w wysokości 833.400 tys. zł, z czego 818.400 tys. zł stanowią wpływy z dopłat do stawek w grach losowych zaprognozowane przez Totalizator Sportowy. Koszty FRKF wynikające ze zdiagnozowanych potrzeb, ujęte w materiałach planistycznych przekazanych Ministrowi Finansów 12.07.2018 r., są o 145 711 tys. zł wyższe od przychodów.

Jeżeli projekt ma wejść w życie 1 stycznia 2019 r. projekt planu finansowego Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej na 2019 r., przedłożony przez Ministra Sportu i Turystyki, będzie wymagał wprowadzenia stosownej korekty na etapie prac parlamentarnych nad projektem ustawy budżetowej na rok 2019.

3. Rozszerzenie katalogu zadań na które mogą być przeznaczone środki funduszu spowoduje utratę mocy obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki w sprawie przekazywania środków z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej. Biorąc pod uwagę, że rozporządzenie to stanowi podstawę do wydatkowania środków (rozliczania itp.) oraz że w jego wydanie zaangażowanych jest obecnie trzech ministrów działowych (kultury fizycznej, zdrowia i finansów publicznych), a przewidywany termin wejścia w życie projektowanych przepisów to 1 stycznia 2019 r., może dojść do sytuacji, że 1 stycznia 2019 r. obecne rozporządzenie utraci moc, a nie będzie jeszcze wydane nowe rozporządzenie.

Wskazane wydaje się więc wprowadzenie odpowiedniego przepisu przejściowego dotyczącego zachowania mocy przez obowiązujące rozporządzenie, np. w brzmieniu:

„Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 86 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 86 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

Przedstawiając powyższe stanowisko, Rząd opiniuje pozytywnie komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych wnosząc o uwzględnienie w dalszych pracach legislacyjnych korekty art. 86 ust. 4 i 6 oraz dodanie przepisu przejściowego.